

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ՓՇՐԱՆՔՆԵՐ

ՊՐՈՖ. — ԴՈԿՏ. Ա. ԱՐԲԱՇՅԱՆ

ԴԱՎԻԹ ԱԼԱՎԿԱ ՈՐԴՈՒ ԿԱՆՈՆՆԵՐԸ¹

730

ԽԶ. ՎԱՄՆ ԶԱՆԱԳԱՆ ՈՎԼՈՐՄՈՒԹԵԱՆ ԱՌԵՎՈՅ

208ա

735

Ալ վասն ողորմութեան հարցեալ՝ թէ ո՞ր հարկաւոր է տալ, աղքատի, թէ գերոյ Ասրինակ աղքատի և գերոյ մի է, զի միապէս անստացուածք են երկորհանն, քանզի ժողովուրդքն, որ ի գերութիւն էին ի Բարելոն // աղքատք եւ տնանկիր կոչեցան և Պաւլոս տառապեալ կոչէ զմարդկութեան բնութիմս: Բայց դանազանութիւն է աղքատացն եւ գերեաց, քանզի աղքատք աներկիւղ են առաջի բռնաւորաց եւ հարկածանաց, ինչ գերեացն ոչ ալսպէս, այլ հակառակն Հանդիպի եւ փորձ իրացն յայտնէ եւ ոչ կարաւո ոք դրոյ կամ բանի: Ալ եւ յորունք ոչ են գերի եւ կեղծաւորին, վասն որոյ եւ զգուշութեան պէտք են, զի ստուգիցն եղիցին տուգին մեր եւ մի՛ պատրողաց:

740

ԽԷ. ՎՈ.ՍՆ ԱՄՈՒՆԱՑԵԱԼ ՔԱՀԱՆԱՅԻ ԶԳՈՒՇՈՒԹԵԱՆ

208բ

745

Ալ վասն ամուսնացնալ քահանայի զգուշութեան կենաց ալս է. քահանայ ընտրեալ եւ կարգեալ քրիստոսական աւրինացն վերատեսուչ, որպէս կոչեցաւ ըստ աւետարանին Հրամանիր, ամենայն պատուիրանաց Հպատակել պարտի, զի Հր[ե]շտակ Տեառն Աստուծոյ Ամենակալի է եւ աւրինք պահանջին ի նմանէ, զի բանիւ ուսուցանէ եւ մի՛ վատթարանալ, զի մի՛ պարի/սաւասէր ոք առեալ ի ժողովդենէն զերեսս հարկանիցէ եւ նա ոչ ունի տալ պատասխանի: Պարտ է եւ զգսատութիւն ցուցանել յարէնս ամուսնութեան խորոյ: քանզի քրիստոսական խորհրդոյն է սպասաւոր, զոր սերորէք ծածկաբար ընդունել ոչ բաւեն, այլ ունելեաց կարաւանայր, ապա ո՞րշափ պահանջիցի արժանաւոր մաքրութիւն ի քահանայէն, որ միջնորդ է աստուածային խորհրդոյն: Արդ, պարտ է քահանայից եւ սարկաւագաց եւ ժողովրդականաց յաւուրս քառասնորդաց եւ

742. Ա ընկրեալ

743. Ա հպատակեալ

1. Շարումակված ամսագրի 1952 թվականի սեպտեմբեր-հոկտեմբեր և նոյեմբեր-դեկտեմբեր համարներից:

յինանց զատել անձինս յամուսնական անկողնոց եւ յամենայն տէրունական տաճան եւ մարտիրոսաց եւ կիրակէի, այլ եւ յատըր ուրբաթի եւ չորեքշաբաթի:

Եւ յորժամ մերձի քաջանայ առ կին իւր, մի' աշխարհականաւրէն ընկող-
մեսցի զգիշերն ամենայն, այլ անցցէ պարկեշտաբար իբրև ընդ հուր եւ ան-
դէն զատեալ՝ ի տեղի իւր ընկողմեսցի եւ երիս աւուրս կարգ ածելով արտաքոյ
կացցէ եւ ապա հաղորդեսցի սրբութեանն, // իսկ յետ թ (2) աւուր մատուցանելոյ
դպատարագն, թէ այնպէս հանդիպի դառնալ առ միմեանս: Այլ թէ հանդիպի
դիշանալ առանց ամուսնութեան յանկողին կնոշ իւրոյ՝ թ (8) աւր արտաքոյ
կացցէ սրբ[ութեան]: Եւ եթէ յիշատակ կնոշ իւրոյ թացութիմ լինի, աւուրը
թ (2) արտ[աքոյ կացցէ], իսկ յատարի՝ թ (8) աւր եւ ապա հաղ[որդեսցի]:
Այլ թէ հոսեսցի յարթնութեան վասն կնոշ իւրոյ՝ թ (8), իսկ յատարաց՝ կըր-
կին կարգաւոր Գ (3) շաբաթն հաղ[որդեսցի]: Այլ թէ ի քոն ի տեսութեան կնոշ
իւրոյ գիշասցի՝ Ա (1) աւր, իսկ յատարի՝ երկու եւ յերեքն հաղ[որդեսցի], եթէ
ի համբոյր կնոշ իւրոյ անխոնաւ մնայ, անվնաս է, ապա թէ թացաւ՝ ավր մի,
եթէ հոսի՝ շաբաթ մի արտաքոյ, իսկ ի համբոյր արտարաց անխոնաւ մնաց-
եալ՝ Խ (25) աւր արտաքոյ եւ Ե (5) ի ներքս եւ յլ (30) հաղորդ[եսցի]: Եթէ
թացութիւն լինի՝ Խ (40) աւր արտաքոյ, Ժ (10) ի ներքս, Ծ.ին (50) հաղորդես-
ցի, իսկ եթէ հոսի՝ Ժ (10) ամիս արտաքոյ եւ Թ (2) ի ներքս, ի լրման տարոյն
հաղորդեսցի: Բայց յապաշխարութիւն նալեցեալ վարդապետն // եւ որպէս
կամի, արասցէ: Այլ թէ յեկեղեցի ի յիշատակ կամ տեսութիւն կնոշն իւր խո-
նաւեսցի, շաբաթ մի արտաքոյ: Եւ եթէ հոսի՝ Խ (40) աւր արտաքոյ: Թէ առ
ոտն ի սուրբ տեղիսն ցայտիցի, Թ Խ (Երկիցս 40) եւ դաեղին քերեսցին եւ
զսալակապ եկեղեցին լուասցեն եւ պղծեալ տաճարի կարդասցի: Եւ թէ ի համ-
բոյրն դիպեսցի, կրկին կարգաւոր արասցէ զայդէ: Իսկ եթէ յատարաց տեսու-
թիւն խոնաւեսցի՝ Գ (3) շաբաթ արտաքոյ: Եթէ հոսեսցի՝ Բ Լ (Երկիցս 30):
Այլ թէ ի պատարագին [ի] սէր կնոշ իւրոյ խոնաւեսցի՝ Գ (3) շաբաթ արտաքոյ:
Ապա թէ հոսեսցի՝ կրկին ապաշխարութեամբ Խ (40) աւր արտաքոյ: Իսկ եթէ
հարեալ ի սէր ատարի խոնաւի, Խ (40) աւր արտաքս ջերմ ասլաշխարութեամբ
եւ յԾ.ին (50) հաղ[որդեսցի]: Եթէ հոսեսցի՝ ի պատարագին ի բաց կացցէ
զամենայն աւուրս կենաց իւրոց: Գ (3) ամս ջերմ ապաշխարութեամբ կացցէ:
Բայց վարդապետ, որպէս կամի, արասցէ: Եւ եթէ ժամ առնէ եւ թէ յետ ամուս-
նանալոյն զայսոսիկ յեր/կոսեանս անխոտի պատարագ մատուցանէ, առանց
արտասահմանութեան, երեք շաբաթ արտաքոյ կաց[ցէ]: Իսկ եթէ սովորու-
թեամբ անհոգացեալ ընդ անիծաւրն՝ որոշեսցի ի սուրբ խորհրդոյն եւ այլ մի'
հաղ[որդեսցի]:

ԽԲ. ՎԱՍՆ ՄԱՏՆՈՂԱՅ, ՍՊԱՆՈՂԱՅ, ԱՅՐԵՑՈՂԱՅ
ԵՒ ԿԻՆ, ՈՐ ԶՏԱՂԱՅՆ Ի ՓՈՐԻՆ ՍՊԱՆԱՆԷ, ԱՅՍ Է ԿԱԾՆՈՆՆ

Եթէ ոք մարդ լինի սպանեալ, կամ մատնեալ, կամ այրեցողութիւն խորհ-
եալ, կամ կին զաղայն ի փորին սպանանէ դեղով, կամ կոխելով կամ զոր-
մով անկանելով, եւ այլ ոք յարանց կամ ի կանաց մերձ կայցէ եւ սպանանո-
ղին այնմիկ խորհրդով կամ բանիւ կցորդէ կամ կարող էր աւգնելոյ զրկելոյն,
կամ յանձնէ կամ այլոց ազդ առնելով եւ անփոյթ արար, հաղորդ է սպանու-

761. Ա եւ առաջ չի

767. Ա ի Խ

768. Ա Պ

թեան նորա, նոյնպէս՝ ալրեցողին եւ սպանողի զմանովն: Աղա թէ ոչ է խոր-
շըրդակից կամ բանի կցորդ եւ ամենեփն անհաս է իրացն, զիա՞րդ ի մերձա-
ւորաց եւ ի դրացեաց պարտաւորին ընդ նմա:

210p

// ԽԹ. ՎԱՍՆ ԱՅՆՈՑԻԿ, ՈՐ ԸՆԴ ՄԵՐՁԱԿՈՐԵԼՆ ԱՐԿԱՆԵՆ ԶԼԵԶՈՒՆ

Այլ թէ ամունոյ կամ աւտարի արկանէ զլեզուն ի բերան, այս առաւել
դագրալի թոփի լեզուան շնալ: Սա ի մէջ շնութեան, եւ արուագիտութեան եւ
մծղնէից տեսանի բան: Այդ, առաւել քան զշնացողացն, կրկին հատուցէ
զապաշխարութիւն: Իսկ եթէ անսգայեալ յանարժանութիւնս յայս, գայցեն ար-
կանեն զմատումս յելս աղբոյ միմեանց եւ կանանց ընդ ծննդական մասունս
վարեն: Այլ եւ կանայք վարդապետութեամբ սատանայի արտաքոյ բնութեան
աստար իմն գործի[ս] արարեալ ի նիվոյ, կապեն ընդ աղղերն եւ այնպէս առ-
նաբար ընդ ընկերս մերձաւորին: Արդ, որ յազագս լեզուին եւ մատանց եւ կա-
նաց զոպաին այս է: Եթէ ոք զայսոսիկ գործելոյ զզչացի, չերմ ապաշխա-
րութեամբ՝ քաւեսցէ, յիտին թաշակին արժանա[սցի]: Ապա թէ ի շար սովո-
րութեան անդառնալի մնացէ, զրկեսցի յետին թաշակէն: Այլ կանայք, որ
զոպաին առնեն՝ թէ փոքրա/[գունից կամ յաղախնաց իւրեանց [առնիցեն]]
ակամայ գոլով նոցա, թեթեավոյն է ապաշխարութիւն: Իսկ գիտողացն եւ
արարողացն զշարութիւն, արուագիտացն է կարգ, եւ նոցա չերմ ապաշխա-
րութեամբ՝ թէ լիցին յետին թաշակին արժանի:

Մ. Պ Է Ս Պ Հ Ս Վ Ե Ր Ա Ք Ա Խ Ո Ւ Ի Թ Ի Ւ Ն Խ Ո Ս Տ Ո Վ Ա Ս Ա Կ Ա Ն Բ Ա Ն Ո Ն Ա Յ Հ Հ Ր Ա Մ Մ Ա Ն Ա Յ Հ Հ Ա Ր Ց Ո Ւ Մ Ն

815 Կոյս ընդ կուսի շնայ՝ զի՞նչ է պատիմն: Նախ առաջին կոյսն կուսի հան-
դիպեցուցանել հրաման է կանոնական: Ապա թէ յառաջ քան զմիաւորին կոյս
ընդ կուսի շնայ, երեք ամ ապաշխարեսցեն արտաքոյ եւ երկու՝ ի ներքս եւ յետ
այնորիկ ամունացուցեն զնոսա, ոչ զնելով պսակ, զի ապականեցին զկու-
սութիւն: Այլ զկոյս ամունացելոյ տալ ոչ է աւրեն, ապա թէ հարկաւորին տալ,
կուսին պսակ դիցեն՝ թէ այր է թէ կին, իսկ ամունացելոյն՝ ոչ: Այլ ի սոցանք
թէ ոք մեղաւք շաղախեալ իցէ, չէ պարտ զուգի զնա ընդ կուսի: Իսկ եթէ այրի
եւ ամունացեալ // գտանի ի շնութեան, հինդ ամ արտաքոյ եւ երկու ի ներքս
ապաշխարէ: Եւ զարինակ ապաշխարութեան երիս կարգս սահմանել ի սրբա-
պահութիւն, երեք և (40) ի տարոշն: Այլ թէ երկու ամունաւոր շնանան, ամ-
ելիք եղիցի ապաշխարութիւն: Այլ ազգականի՝ ըստ հեռաւորութեան եւ մեր-
ձաւորութեան զանազանի ապաշխարութեամբ: Քանզի հաւաքոյր եւ մաւրա-
քոյր հաւասար ունին, նոյնպէս եւ ի նոցանէ ծնունդին զկարգ ապաշխարու-
թեան: Արդ, ծնունդը նոցա թէ պոռնկին ընդ միմեանս՝ թ (9) ամ ապաշխա-
րեսցեն: Իսկ եթէ ընդ հայր կամ ընդ մաւր քեռ՝ ԺԲ (12) ամ ապ[աշխարեսցեն]:
Այլ թէ ընդ քեռ ոք մտարերիցէ, թէ առ ի հաւրէ, առ ի մաւրէ, թէ յերկոցունց,
միապէս ունին սոքա, մինչեւ ցքան ամ ապաշխարութիւն զիցեն: Իսկ եթէ
քսանամեայ կամ երեսումամեայ մեղիցէ, ի մարմնի հաղորդեսցի, ապա եթէ ի

800. A մըղնամափ

802. B մատումն

804. A նոյնոյ

805. A բնկերս

809. A զուպաին

Մի լը Դավիթ Ալավիա որդու գատաստանագրի ամենահին՝ 12—13-րդ դարի № 5607 ձեռագրից

վեր կոյս՝ յետին թաւշակին: Թէ լանձառն հպ[ես]ցի [ի] մայր կամ ի մարա-
քոյր, մինչ ի վախճան զամենայն աւուրս կենաց իւլոց ի գողենոցի ապաշխա-
թիսցէ եւ յետին թաւշակին թէ լիցի արժանի: // Ապա թէ ընդ հարսին ոք
պոռնկի, այնպէս է թէ ի բեռ իւր պոռնկի, բայց ի կարգէն յերից մասնէն զմինն
պակասեցուցեն: Իսկ որ շնայ ընդ նու իւր, մի՛ մերձեսցի ի կին իւր մինչեւ
ապաշխարեսցէ, նոյնպէս եւ հարսն՝ առ այր իւր: Բայց լարդալ[եսք]
իշ[խանք] են կարծել զժամանակն: Եթէ հրապարակաւ հանդիսացաւ մեղքն,
մեկնեսցեն զկինն յառնէ իւրմէ, այրն կին արասցէ, իսկ կինն ալլում մի՛ լի-
ցի: Եթէ [ընդ] զոքանչի շնայ, այնպէս է կարգն, որպէս ընդ մարտուն, մա-
սամբ միով պակաս: Եւ ի հրապարակելո՞ թողցէ այրն զկին իւր: Իսկ եթէ ի
ծածով ի կամս իւր է թողողն եւ ոչն, բայց մի՛ մերձեսցի ի կին իւր առանց
ապաշխարութեան:

ԵԱ. ՎԱՍՆ ԿԱՆԱՅ, ՈՐ ՅՊԻ ԽՑԵՆ, ՄԻ՛ ՄԵՐՁԵՍՑԻ ԱՌ ԱՅՐ ԻՒՐ

Այլ կին, որ յդի իցէ, մի՛ ամուսնասցի, մինչեւ ծնցի մանուկն: Եւ այս է
պատճառն, զի յոլով խեղաթիւրութիւնք, որ լինի ի մարմինս մանկանն, յայնմ
ժամու յամունովենէն լինի, որ յդի իցէ եւ ի կանաց կարգի: Արդ, չէ՛ պարտ
յայս՝ թ (2) ժամանակի մերձենալ, // մանաւանդ քահանալից: Եթէ ոք հեղ-
դասցի պատուիրանիս, մեծաւ ապաշխարութեամբ որոշեսցեն ի հաղորդութե-
նէ, իսկ քահանայք՝ ի պատարագելոյ գիրիստոս: Այսպէս՝ ի տաւնի կամ ի
կիրակէի մի՛ ոք մերձեսցի: Ապա եթէ յանգիտութեան՝ շաբաթ մի պահեսցէ,
ապա եթէ գիտէր եւ ամուսնացաւ՝ քառասուն աւր պահեսցէ: Եւ թէ աներկիւլ
սովորութեամբ զնոյն առնէ՝ ընդ անիծիւք է: Իսկ թէ քահանայի հանդիպի այս
մի անդամ, և (40) աւր պահաւք արտաքոյ կացցէ սրբութեան: Ապա թէ սովո-
րութեամբ առնէ զայն, ընդ անիծիւք է եւ ի բաց կացցէ պատարագելոյ գիրիս-
տոս, ապա թէ յետոյ զղասցի, առաջնորդն իշխան է՝ թ (2) ամ ապաշխարէ՝
պատարագեսցէ:

ԵԲ. ՎԱՍՆ ԱՅՆՈՑԻԿ, ՈՐ ԵՐԻՆՈՒԽ Ի ՇՆՈՒԹԵԱՆ

860 Այլ թէ ոք ի շնութեան երդնու՝ թէ ոչ գիտեմ, կամ երդնու խարել զայրի,
կամ զկոյս, այսոքիկ մի ոմին զկարգն՝ կրկին ապաշխարել զշնութեան եւ
զերդմանն եւ զխարեալն զկին արասցէ: Եւ եթէ ի շնալն կամ յամուսնանալն
ընդ կնոջ իւրում զսորումացոցն գործէ, // շարագոյն տեսանի սոքա, քան զար-
ուացն, զի կարեացն լուծումն մերձէր: Արդ, ապաշխարեսցեն զշնութեանն եւ ըստ
սողումական կարգի, բայց կնոջ իւրում առաւել տեսանի վասն զպսակն ապա-
կանելոյ եւ զարութիւն սրբութեան պղծելոյ: Բայց որ խարեցաւ՝ թէ կին իցէ,
զնոյն կրեսցէ կարգ, որ շնութիւն գործէ: Ապա թէ կինն անյաւժար ի շար առ-
նելոյն է եւ բռնադատեցաւ՝ յերիցն, զոր այրն կրէ, զմին կինն կրիցէ կարգ:

ԵԳ. ՎԱՍՆ ՈՐ ՇՆԱՅ Ի ԲՈԶՏԱՆ

870 Այլ շնացեալքն ի բոզտան, կրկին կրեսցեն զկարգ ապաշխարութեան: Իսկ
առանց առն պոռնիկ կանայք՝ դեղ առնուն շըղանալ, ընդ ա'յնոսիկ համարին

833. Ա մարդաբոյր բառից նետ կամ ի մարու

861—862. Ա զշնութիւն եւ զերդումն եւ զխարեն

870. Ա շնացեալ ի բոզտան, կրկին կրկին կրեսցէ

նորա, որք հարհարեն՝ յորովայնի սպանանել զմանկունս, միով մասամբ պահած յայնցանէ ապաշխարեսցեն եւ թէ լիցին արժանի յետին թաւշակի: Եւ որ վասն յդանալոյ առնու[ն] ղեղ ամուլքն, ամ մի ապաշխարե[սցեն], զի բնութեան արարիշ Աստուած է: Բայց եթէ ի ցատց պատահի արականին կամ իգականին ծննդական զարութեան խափանումն լինել՝ ի բժշկաց // առողջանալ, անիփիզ են, այլ ո՛չ ի դիւաց կամ ի կախարդաց, ի ըրութէից կամ յայլ իրաց: Այլ են ոմանք ի կանաց յանարինաց, որ դեղ տան արանց կամ հոմանեաց, յաւելորդաց անտի, որ ելանէ ի մարմնոյ իւրեանց, խառնեն ի կերակուրն, այնպիսիքն նզովին ի մահ եւ ի կեանս եւ յետին թաւշակէն զրկեսցին: Ապա թէ խոստովանին եւ ծանր ապաշխարութիմ յանձն առնուն, զմծղնէիցն զիցեն նոցա կարգ: Մծղնալքն են պոլիկեանք, քանզի նորք եւ կանայք իւրեանց խառնեն յամենայն ի կերակուր եւ յըլպելիքն, ինքեանք պղծին եւ զայլ անմեղ անձինս, տալով նոցա, ապականեն: Այսպիսեաց դեղատուաց աղուէսադրոշմ զնեն ի ճակատի եւ զջիլ ոտիցն հատանել եւ յուրկանոց տալ, զի սպասաւրեսցէ նոցա եւ այնպէս քաւեալ զմեղսն՝ յետին թաւշակին արժանի լինիցի:

ԾԳ. ՎԱՍԽ ԱՅՆՈՑԻԿ, ՈՐ ՍԵՐՄ ՈՐԴԵՇՆՈՒԹԵԱՆ ԱՊԱԿԱՆԵՆ

214m 890 Այլ ոմանք, արք անարէնք, ի շնալն իւրեանց կամ քինով կանանց իւրեանցն, զսերմ որդեծնութեան, զոր հաստատեաց Տէր // յաճումն, նորքա զհակառակն գործեն Արարշութեան, այսինքն՝ արտաքս հեղուն, զոր նզովէ յեկեղեցի Աստուծոյ: Իսկ եթէ հատանի ի շարէն, բազում անզամ զայն արարեալ, կարգ սպանողացն եղիցի: Բայց վարդապետք հայեցեալ ծանր ապաշխարութիմ՝ իշխան են կարճել զժամանակն:

ԾԵ. ՎԱՍԽ ԱՅՆՈՑԻԿ, ՈՐՔ ՃՄԼԵՆ ԶՄԱՐՄԻՆՍ ԻՒՐԵԱՆՑ ՇԱԽԱՓՄԱՄԲ

895 Այլ են ոմանք, որ չար սովորութեամբ ճմլեն զմարմինս իւրեանց՝ յեղումն առնել ախտից: Եթէ անգիտութեամբ՝ ԺԵ (15) ամեայ գոլով ոք արար զայն մի անդամ՝ երկու ամ ապաշխարեսցէ, իսկ յետ այնորիկ, զնոյն գործել ի քսանամենին՝ Գ (3) ամ ապաշխարեսցէ, եւ ի քահանայութիմ այնպիսիքն մի՝ եկեսցեն: Ապա թէ յետ ամուանանալոյ զնոյն սովորութին բերէ յինքեան, եկեսցեն: Ապա թէ յետ ամուանանալոյ զնոյն սովորութին բերէ յինքեան, զսահման շարագործացն ընկալցի, քանզի որ ինքն ընդ ինքն շնայ՝ կցորդ է նոցա:

ԾԶ. ԱՐՈՒԱԳԻՏԱՅՆ ԵՒ ԱՆԱՍՆԱԳԻՏԱՅՆ]

214p 905 Այլ վասն արուագիտաց եւ անասնագիտաց մի է բան: Եթէ ի հնգետասնամենիցն գործեսցեն՝ ԺԵ (15) ամ ապաշխարեսցեն, ի քսանամենիցն՝ ի (20) ամ, երեսնամենիցն՝ Լ (30) ամ: Իսկ քան // զայս ի վեր ժամանակն՝ մինչև ցաւը մահուն ապաշխարեսցեն եւ յետին թաւշակէն մի՝ զրկեսցին: Իսկ ապարացն եւ ազգայնոց առաւելութիւնն միապէս տեսանի, թէ ո՛չ շարն միաւտարացն եւ ազգայնոց առաւելութիւնն միապէս տեսանի, թէ ո՛չ շարն միա-

882. ՐԵ պալլիկեանք

890. Ա սերմ

891. Ա նզովէ[ս]ցի

894. Ա իշխան

897. Ա ոք չլի

պէս տեսանի: Այլազգայնոյն եւ քորդին զմի ունին բան: Իսկ սուրբ եւ ան-
 910 սուրբ անասնոցն շգոյ զանազանութիւն, այլ զերկոսեանն սպանանել հրամա-
 յին ակրէնքն, զի մի' յիշատակ շար յավտեան մնասցէ: Իսկ որք ոչ արկին
 ընդ խոստովանութեամբ եւ կերան ի մսոյն կամ ի կաթէն յանգէտս՝ Գ (3) ամ
 ապաշխարեսցեն եւ ամանքն ջարդեսցին: Ապա թէ գիտութեամբ կերան, ի
 քահանայութիւն մի' եկեսցեն այնպիսիքն: Բայց վարդապետք իշխան են՝ որ-
 915 պէս կա[մին], եւ որ յանգէտս կերան, եկեսցեն ի քահանայութեան: Նոյնպէս
 թէ քահանայ զկաթն կերիցէ, յետ և (40) աւոր հաղորդեսցի, ապա թէ գիտու-
 թեամբ՝ ի բաց կացցէ ի պատարագելոյ զՔրիստոս:

ՍԷ. ՎԱՍՆ ՊՈՌՈՒԻԿ ԿԱՆԱՆՑ, ՈՐ ԶՄԱՆՈՒԿՍ ՍՊԱՆԱՆԵՆ

Այլ պոռնիկ կանայք, որ զմանուկս սպանանեն, ցաւր մահում ապաշխա-
 920 րեսցեն, իսկ ծնաւղի խրատել զմանկունս իւրեանց, կամ այր՝ զկին: Եթէ խնա-
 215ա մով խրատեսցէ եւ պատահէ մահ, Ե (5) ամ // արտաքոյ կացցէ ի սրբութեան՝
 Թ (2) ի ներքս եւ ապա հաղորդեսցի: Իսկ եթէ անխնայ, գազանարար՝ արեան
 պարսէ է: Ապա թէ կամաւ սպան[անիցէ] գեղով, կամ քինու, կամ նախանձու,
 սոքա ամենեթին մինչեւ ցմահ ապաշխարեսցեն, խորդ եւ մոխիր, եւ յետին
 925 թաւ[շակէն] մի' զրկես[ցին]:

ՍՅ. ՎԱՍՆ ԳՈՂՈՅ ԵՒ ՍՊԱՆՈՂԱՑ, ՈՐ ԸՄԲՈՒՆԵԱԼ ՍՊԱՆԱՆԵՆ

Եթէ ոք զգող կամ շնացող ըմբռնէ առ իւր կին կամ աղախին եւ սպան[ի]-
 ցէ, սպանող է: Ձնոյն՝ եթէ առ մայր կամ առ քոյր ըմբռնէ ի նոցանէ, թէ սպա-
 ն[անէ], արեան պարտ է եւ սպ[անանիցի]:

ՍԹ. ՎԱՍՆ ԱՅԼԱԶԳԵԱՑ, ՈՐ ԱՐՇԱԿԱՆՍ ԱՌՆԻՑԵՆ

Այլ թէ յանաւրինաց արշաւանս առնիցեն առանց պատճառի ի վերայ
 քրիստանէից եւ ի ընդդիմամարտելն սպանութիւն հանդիպի, անպարտ են,
 Դ (4) ամ բաւական է վասն սրբութեան անձին: Ապա թէ ի ձեռն կալեալ բերէ
 935 եւ կամաւ սպան[անէ], արեան պարտ է: Այլ վասն խնդրելոյ կամ գրաւ
 առ[ն]լոյ իրաւապէս եկեսցեն այլազգիք յերկիր քրիստոնէից, այլրիցեն կամ
 սպանցեն եւ վերի առնուցուն, եթէ ի նոցանէ պատահէ սպանութիւն, սուսա-
 նում քրիստոնեայքն վճարեն, եւ կրկնապատիկ արեան պարտականք են:
 215բ // Իսկ գիշերամարտութեան պատահեալ սպանութիւն առանց պատճառի, այն-
 պէս է, որպէս պարզաբար ի պատերազմի:

Կ. ՎԱՍՆ ԱՅՐԵՑՈՂԱՑ

Այլ վասն այրեցողաց՝ եթէ համբարաց միայն եղիր կրակ մի անգամ եւ
 եկեսցէ ի զղումն, է (7) ամ ապաշխարեսցէ: Ապա թէ անասնոց վնասե[ա]ց՝
 Ժ (10) ամ: Իսկ եթէ մարդ վնասեցաւ ի տանն, ուր զհուրն եղ, ի խորդ եւ ի
 մոխիր, զամենայն աւորս կենաց ապաշխարեսցէ եւ թէ լիցի յետին թաւզակի
 945 արժանի:

(Շարունակելի)